

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Landstinget. № 87.

Tiende Session.

41de Møde.

Fredagen den 11te December.

(Fortsat.)

Jessen (fortsat): Skylder man ikke hele Mængden af de nærmest Paagjældende, at det bliver ubivlsomt for dem, hvorvidt deres Ret gaaer efter § 16? Da jeg nu skal være meget tilbøielig til at lade den Forudsætning gjælde, at det vil følge af almindelig fornuftig Betragtning, at de, der have Ret til at producere en Ting, maatte selv forstaaelig have Ret ogsaa til at sælge den, har jeg heller ikke i mit Underendringsforslag villet direkte udtale, at denne Berettigelse skulde være givet ogsaa med § 16; men jeg mener, at det er tydeligt nok sagt indirekte, idet mit Forslag gaaer ud paa, at det skal være forbeholdt Andre, nemlig dem, der have vundet Borgerskab eller Næringsbeviis, at have aabent Udsalgsted og at udhænge Skilt. Deri vil tydeligt nok ligge, at, naar de, der benytte § 16, kun ikke holde aabent Udsalgsted eller udhænge Skilt, vilde enhver anden Salgsmaade, som ikke ellers er specielt forbudt, være dem tilladt. Dernæst skal jeg bemærke, at der efter Indholdet af flere af Lovforslagets Posters, navnlig af Slutningen af § 63 og Slutningen af § 37, som for visse andre Tilfælde indeholde Forbud imod at sælge fra aaben Bontik, vil være tillet enhver af Lovens Overholdere den Opgave at skjelne, hvad der derved skal forstaaes.

Dernæst skal jeg gaae over til mit Underendringsforslag til § 20 e, som gaaer ud paa, at dette sidste Afsnit af Paragraphen skulde ud-

gaae, fordi det nemlig ved at blive staaende vilde efter min Indsigt udgjøre en Abnormitet i Loven. Jeg har ønsket at stille noget Andet i Stedet, fordi noget Afgjænde, men i langt snevrere Omfang, kan være velforanlediget; men jeg er ikke bleven enig med mig selv om, hvorledes dette skulde formuleres, idet der gives forskellige Alternativer at vælge imellem, og jeg har derfor udsat at stille yderligere Forslag i saa Henseende. Sagens tredje Behandling er endnu tilbage. Efter § 20 e samt Udvalgets Underendringsforslag dertil skulde enhver Bogbinder i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn tillige have vedvarende Ret til fuldständig Boghandlernæring. Borgerkab paa Boghandel vil nu Bogbinderen ikke kunne faae ifølge § 24, hvor det udtrykkeligt siges, at Borgerkab eller Næringsbeviis paa Haandværk ikke kan forenes med Borgerkab eller Næringsbeviis paa Handel. Skulde han efter § 24 kunne faae Borgerkab paa Boghandel, saa havde det i alt Fald i formel Henseende været nødvendigt at tilføie som Undtagelse, foruden Hølers og Marchandiserhandel samt de i §§ 50, 51 og 52 ommeldte Arter af Handel, ogsaa denne i § 20 e nævnte Handel; men om endog dette tagttoges, vilde den egentlige Abnormitet ikke være afhjulpen i Realiteten. Der vilde ligesuldt opstaae den Særlighed, at man ved at lægge sig efter at indbinde Bøger og tage Borgerkab paa Bogbinderhaandværket skulde have en deraf eo ipso følgende Adkomst til tillige at være Boghandler, som i den selvsamme By den, der vilde være Boghandler, uden først at være bleven Bogbinder, ikkun erholdt ved at tage Borgerkab. Kun i de Kjøbstæder, hvor der ingen Boghandler er, kan det være om at gjøre, at Bogbinderen har